

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: En Sæde-Mand gik ud at saae

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "En Sæde-Mand gik ud at saae", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 326. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid107230.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

No. 146 .

En Sæde-Mand gik ud at saae,
Og strøede rundt med begge Hænder,
For overalt det skulde naae,
Imellem begge Ager-Ender!

Der faldt Endeel paa Alfar-Vei,
Hvor ingen Sæd kan fæste Rødder,
Hvad Luftens Fugle raned ei,
Det traadtes under Heste-Fødder!

Der faldt Endeel i Jord-Lag tyndt,
Som Solen alt i Blad forbrændte,
Saa Vexten, pludselig begyndt,
Med Visning hovedkulds sig endte!

Der faldt Endeel i Tjørne-Krat,
Kom op, men havde Kaar fuldtrange,
Thi i sin Vext blev Straa forsat,
Og Axene blev hardtad svange!

Men Resten faldt i Venne-Vold,
I Muld-Jord god, den favnedybe,
Den Ypperste gav hundred Fold,
Den Voveste gav ti og tyve!

Den samme Skæbne og Guds Ord
Har under alle Himmel-Egne,
Saamange Slags, som der er Jord,
Er der og Hjerter allevegne!

327

Hvor Hjertet er som Alfarvei,
Saa steenhardt og saa ligegyldigt,
Der *Troen* sig indfinder ei,
Men Ordet er deri uskyldigt.

Hvor Hjertet vel som Vox er blødt,
Men dog til Verden solgt i Grunden,
Naar Verden truer, flux er dødt
Det *Haab* , der leved kun i Munden!

Hvor Hjertet vel er halvveis godt,
Men deelt foroven og forneden,
Der tornekrones *Ærens* Drot,
Thi halte kan ei *Kiærligheden!*

Hvor Hjertets Lyst er *Liv* og *Fred* ,
Som Perlen, der for Alt maa kiøbes,
I Tro og Haab og Kiærlighed
Det Maal opnaaes, hvortil der løbes!

Med Grad-Forskiel i Herlighed,
Vor Faders Huus har Sale mange,
Men overalt er *Liv* og *Fred* ,
Og evigsøde Fryde-Sange!